

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0019 van 28 maart 2011
in de zaak 2010/0493/SA/1/0466

In zake:

mevrouw [REDACTED],

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marnix MOERMAN
kantoor houdende te 9930 Zottegem, Dekenijstraat 6
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partij :*

de heer [REDACTED],

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED], jurist
kantoor houdende te 8860 Lendelede, [REDACTED]
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 3 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 april 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ninove van 21 januari 2010 verworpen.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ninove van 21 januari 2010 haar rechtskracht herneemt.

Het betreft een perceel gelegen te 9400 Denderwindeke (Ninove), [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De tussenkomen de partij heeft met haar verzoekschrift tot tussenkomst een repliek in feite en in rechte gegeven.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 oktober 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbeth DUYVEJONCK die *loco* advocaat Marnix MOERMAN verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN, ambtenaar, die verschijnt voor de verwerende partij, en de heer [REDACTED] die verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED], die woonplaats kiest bij jurist [REDACTED], met kantoor te 8860 Lendeledede, [REDACTED], vraagt met een op 26 augustus 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 13 september 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 16 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ninove een aanvraag in voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van een eengezinswoning en het bouwen van een meergezinswoning.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, gelegen in woongebied. Het perceel is niet begrepen binnen de omschrijving van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag betreft het slopen van een woonhuis met bijgebouwen, met een aaneengesloten bouwdiepte van meer dan 22,39m en nog een afzonderlijk bijgebouw, ingeplant tot op de linker perceelsgrens. Het te slopen gebouw overschrijdt deels de rooilijn, maar houdt een ruimte vrij ten opzichte van de rechter perceelsgrens. De nieuwbouw, aangepast aan de rooilijn, betreft een meergezinswoning over de volledige perceelsbreedte, met aan de rechter zijde een doorrit in functie van de afzonderlijke garages achteraan die tot tegen de linker perceelsgrens komen. De

zijmuur van de bebouwing op het rechtsaanpalend perceel is voorzien van een afwerking in gevelsteen, waartegen vooraan de brievenbussen geplaatst worden. Het gelijkvloers van het woonhuis betreft één volwaardige woongelegenheid. De verdieping is ingericht in functie van twee woongelegenheden, waarvan de slaapgelegenheid en de badkamer op de dakverdieping ondergebracht zijn. De eerste verdieping is achteraan ook van twee terrassen voorzien.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, gehouden van 1 juli 2009 tot 31 juli 2009, zijn drie individuele bezwaarschriften ingediend, onder andere door huidige verzoekende partij, en één collectief bezwaarschrift.

De brandweer brengt op 15 oktober 2009 een gunstig advies uit.

De dienst openbare werken brengt op 25 juni 2009 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 12 januari 2010 een gunstig advies uit. Hij sluit zich volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Met een besluit van 21 januari 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen dan ook de vergunning, mits naleving van het advies van de brandweer. Het besluit is aangeplakt vanaf 29 januari 2010.

Tegen deze beslissing tekenen een aantal derden, waaronder de verzoekende partij, administratief beroep aan bij de verwerende partij en dit op 16 februari 2010.

In zijn verslag van 21 april 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen. Hij stelt dat daardoor de vergunning, zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen, haar rechtskracht herneemt.

Na de partijen te hebben gehoord op 20 april 2010, beslist de verwerende partij op 29 april 2010 om het beroep niet in te willigen, en dit met de volgende motivering:

“ ...

2.6.3. De goede ruimtelijke ordening

...

Het oprichten van een meergezinswoning met achterliggende garages is principieel aanvaardbaar op deze locatie, in de kern van de deelgemeente Denderwindeke, gekenmerkt door een gevarieerde doch dense bebouwing van 2 bouwlagen onder een hellende bedaking. Er moet over gewaakt worden dat de meergezinswoning kadert in een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied, waarbij de leefbaarheid van de bestaande eengezinswoningen niet in het gedrang komt.

De voorliggende aanvraag beoogt het slopen van een eengezinswoning en het oprichten van een meergezinswoning in gesloten bouwvorm met een volume van 2 bouwlagen en een zadeldak, over een bouwdiepte van 15m op het gelijkvloers en 12m op de verdieping. Op het links- en rechtsaanpalend perceel staat telkens een woning van 2 bouwlagen en een zadeldak.

...

Qua inplanting van het gebouw dient vastgesteld te worden dat de vastgestelde rooilijn wordt gevolgd, zodat bezwaarkijk kan geëist worden dat een andere inplanting dient voorgesteld.

Er dient bijgetreden dat de plannen op de dwarsdoorsnede verkeerdelijk het profiel van de links aanpalende woning verwisseld hebben met dat van de rechts aanpalende woning, wat de evaluatie door de aanpalende kan misleiden hebben, aangezien het noordelijk aanpalend perceel hierdoor veel meer ingesloten lijkt te worden dan hetgeen het geval zal zijn.

Er kan bezwaarlijk verwacht worden dat voor een nieuwbouwproject de profielen van de aanpalende oude woningen gehanteerd worden. Dergelijke profielen zijn niet meer aangepast aan de gewijzigde ruimtebehoeftes en -verwachtingen voor een hedendaagse wooneenheid. Een uitbreiding van de bouwdieptes conform de hedendaagse normen kan bijgevolg slechts geweigerd worden wanneer er sprake is van een onaanvaardbare aantasting van het woongenot van de aanpalenden.

Qua bouwprogramma (aantal woonegelegenheden, volume en bebouwing) dient vastgesteld dat voorliggend project zich richt naar de omgevende bebouwing. De kroonlijst sluit quasi perfect aan bij beide aanpalende woningen en houdt rekening met het afhellende straatdeel. In de voorgevel worden ook de dakhellingen van de aanpalenden gevolgd.

Doordat het hoofdgebouw met z'n diepte van 12m dieper is dan de aanpalende hoofdgebouwen (respectievelijk 1,9m en 3,45m), komt de nok logischerwijze iets hoger dan de aanpalenden. Een bouwdiepte van 12m op de verdieping is stedenbouwkundig een verantwoorde diepte. De geplande nokhoogte van ongeveer 13,47m is niet uitzonderlijk in de omgeving. Het dakvolume wordt niet als volwaardige woonverdieping gebruikt, er worden enkel slaapkamers ingericht.

Door het voorzien van een garageblok voor 3 wagens wordt de parkeerdruk grotendeels binnen het eigen terrein opgevangen en wordt geen verkeersonveilige situatie gecreëerd ter hoogte van de kruising van de [REDACTED] en de [REDACTED]. Dit garageblok met een hoogte van 2,66m, dat in de plaats komt van de vroegere bijgebouwen, zal geen bijkomende visuele overlast bezorgen en het is ook weinig waarschijnlijk dat 3 wagens een overdreven hinder zullen veroorzaken voor de aanpalenden. Het aantal verkeersbewegingen dat door een dergelijk gebouw met slechts 3 wooneenheden gegenereerd (wordt), is niet van die aard dat dit zal resulteren in een burenhinder die de normale maat van burenhinder overstijgt; daarenboven is dit terrein gelegen op vrij korte afstand van een gewestweg, die een belangrijke verkeersvoerende functie heeft, met alle gevolgen van dien, en was er aldaar voorheen ook een oprit ter ontsluiting van het achterliggend terreindeel gelegen.

In verband met de terrassen aan de achtergevel van de meergezinswoning dient gesteld te worden dat bij het ontwerp rekening gehouden werd met de bepalingen van het Burgerlijk wetboek. De terrassen op de verdieping zullen niet voor inkijk bij de geburen zorgen, de muur van de linker gebuur komt immers verder dan het aanpalende terras en rechts wordt een gemetste muur voorzien tot 2,1m boven de vloerafwerking van het terras. De terrassen zijn max. 2m diep, de gemetste muur heeft een diepte van 3m, zodat de gebruikers van het terras geen inkijk zullen hebben op het terras op het gelijkvloers en ook geen abnormale inkijk op de aanpalende percelen, zodat hunprivacy niet overmatig geschonden wordt.

De linker aanpalende woning ligt ten noorden van de aanvraag, doch heeft op 2m na quasi hetzelfde gabariet als de meergezinswoning, zodat er geen overdreven vermindering van bezonning en lichtinval zal zijn. De rechtsaanpalende woning ligt ten zuiden van de aanvraag, zodat de vermindering van bezonning ook hier beperkt zal zijn.

Voorgesteld project vormt een sober samenhangend architecturaal geheel dat zich op een kwalitatieve wijze integreert in de omgeving die bestaat uit woningen met verschillende typologieën. Het gebouw integreert zich in het straatbeeld. Het ontwerp met

3 wooneenheden voorziet slechts in 2 bijkomende woongelegenheden t.o.v. de bestaande situatie, wat het woongenot op de aanpalende percelen niet noemenswaardig verstoort.

Eventuele vrees voor onveiligheid is ongegrond; het oprichten van een meergezinswoning brengt hier geen verandering in aangezien nu ook al de achtertuin kan betreden worden via de aanwezige oprit.

2.7.Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat de beroepen niet voor inwilliging vatbaar zijn.

De beslissing van 21 januari 2010 van het college van burgemeester en schepenen ...kan hierdoor haar rechtskracht hernemen

...

Dit is het bestreden besluit.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende zending van 5 mei 2010 door de verwerende partij betekend aan de verzoekende partij. Het beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 3 juni 2010 en is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De tussenkomen partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep omdat niet inzichtelijk is gemaakt welk rechtstreeks, persoonlijk, zeker, geoorloofd en actueel belang verzoekster bij de vordering heeft.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, meer specifiek in het onderdeel 'F. IN RECHTE: DE BEZWAREN' voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van het naastliggende pand, hetgeen op zich niet volstaat om als belanghebbende beschouwd te worden, rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Zij duidt, mede aan de hand van foto's, onder meer op de

onveiligheid door de wijziging van de toegang tot het terrein, op de visuele hinder door het verdrievoudigen van de bebouwde oppervlakte aan bijgebouwen, wat ook een weerslag heeft op de zoninval, op de functie garage van het bijgebouw, op de bouwdiepte en de terrasmuur van het hoofdgebouw, die voor haar kunnen leiden tot visuele hinder, inkijk en een verminderde lichtinval, en op een verluchttingsprobleem door het aanbouwen. De aard en de omvang van de hinder en nadelen is voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De exceptie wordt dan ook niet aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De tussenkomenende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep omdat het verzoekschrift geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou bevatten en evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften, of beginselen zouden geschonden worden.

Beoordeling door de Raad

Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringen zich, gelet op hun aard, slechts op wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De tussenkomenende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting onder meer het volgende:

“ ...

II.2. IN RECHTE

II.2.1. HET SCHORSINGSBEROEP IS ONONTVANKELIJK

II.2.1.1. GEBREK AAN MOEILIK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (MTHEN)

...

13. Tussenkomenende partij is een particulier in wies hoofde het vergunde project een zeer belangrijke investering – financieel en qua administratieve inspanningen – vormt.

Tussenkomenende partij heeft na kennisname van het nieuwe – jurisdictionele – beroep geen enkele stap ondernomen om de vergunning ten uitvoer te leggen, gelet op de evidente risico's dat zulks met zich zou meebrengen.

Aldus zijn er ook geen feitelijke indiciën voorhanden die nopen tot een bewarende maatregel.

...”

Beoordeling door de Raad

Aansluitend bij voormelde passage verklaart de tussenkomende partij op de openbare terechtzitting van 4 oktober 2010 dat zij niet met de eigenlijke uitvoering van de vergunde werken zal starten, tot op het ogenblik van de uitspraak van de Raad ten gronde over het verzoek tot vernietiging.

De verzoekende partij heeft verklaard in dat geval niet aan te dringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan enkel bevolen worden indien die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partij nog een nuttig effect kan hebben.

Nu de tussenkomende partij, de begunstigde van de bestreden beslissing, zich ertoe verbindt de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak omtrent de vordering tot nietigverklaring, heeft de gevorderde schorsing op dit moment voor de verzoekende partij geen nut meer aangezien de bestreden beslissing in die periode geen nadeel aan de verzoekende partij kan berokkenen.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Mocht blijken dat de tussenkomende partij zich niet houdt aan de belofte en alsnog de bestreden beslissing zou uitvoeren, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Gelet op wat in het vorige onderdeel werd gesteld, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

VII. AMBTSHALVE MIDDELEN

A. Vooraf

De omstandigheid dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning onbepaald wordt uitgesteld, staat er niet aan in de weg dat de Raad, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, de partijen reeds in de huidige stand van het geding, om redenen van proceseconomie en in afwachting van de fixatie van de zitting waarop het beroep tot vernietiging zal behandeld worden, de mogelijkheid biedt te antwoorden op de hierna geformuleerde ambtshalve middelen die de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO en onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de verzoekende partij ingeroepen middelen, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt.

B. Schending van 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing kennelijk zonder meer verwijst naar het bestaan van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en naar de omstandigheid dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar tevens aanwezig was op de hoorzitting van 20 april 2010. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan zulks echter niet volstaan. Hetzelfde geldt overigens evenzeer voor de omstandigheid dat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen.

Aangezien in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van de feitelijk en juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, kan niet worden nagegaan of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van vermeld verslag heeft genomen en hierbij eventueel andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd, en schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing middels een stijlformule verwijst naar het bestaan van een verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar volstaat niet en doet geen afbreuk aan wat hoger werd vastgesteld.

De bestreden beslissing is derhalve kennelijk onzorgvuldig.

C. Schending van artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, van artikel 4.7.21, §8 VCRO, van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en van artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO en wegens machtsoverschrijding.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid en neemt zij, gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §8 VCRO schorst het indienen van een beroepsschrift bij de deputatie de uitvoering van de (door het college van burgemeester en schepenen verleende) stedenbouwkundige vergunning tot aan de betekening van de beroepsbeslissing aan de aanvrager. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO mag van een vergunning, afgegeven door de deputatie, gebruik worden gemaakt vanaf de zesendertigste dag na de dag van de aanplakking.

De aangehaalde artikelen bevestigen en verfijnen het beginsel van de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep als gevolg waarvan de overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag zulks doet op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag zonder daarbij gebonden te zijn door de argumenten die werden aangewend en door de adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure.

Gegeven het voorgaande zal de deputatie, zodra zij een beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk acht, een beslissing over de aanvraag moeten nemen en zal zij bijgevolg een stedenbouwkundige vergunning verlenen dan wel weigeren. Deze vergunningsbeslissing van de deputatie komt in voorkomend geval, wanneer het beroep ontvankelijk wordt bevonden, in de plaats van de conform artikel 4.7.21, §8 VCRO geschorste beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Wanneer de deputatie daarentegen van oordeel is dat het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk is, zal de betekening van deze beroepsbeslissing aan de aanvrager tot gevolg hebben dat de schorsing van rechtswege wordt opgeheven en dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij, na te hebben geoordeeld dat het beroep van de verzoekende partij op ontvankelijke wijze was ingesteld, in het beschikkende gedeelte van de bestreden beslissing het volgende bepaalt:

“ ...

Artikel 1: *Het beroep ingesteld door mevrouw █████, door mevrouw Van den Bossche en door de heer en mevrouw █████, zijnde derden, wordt niet ingewilligd.*

Stedenbouwkundige vergunning zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 21 januari 2010 aan de heer en mevrouw █████ herneemt haar rechtskracht.

...”

In zoverre de verwerende partij bijgevolg enerzijds vaststelt dat het beroep van de huidige verzoekende partij ontvankelijk is doch kennelijk als ongegrond moet worden verworpen en anderzijds van oordeel is dat hierdoor de beslissing van 21 januari 2010 van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt en dus kennelijk zelf geen eigen beslissing over de aanvraag neemt, schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, artikel 4.7.21, §8 VCRO, artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO.

De bestreden beslissing is hierdoor tevens aangetast door machtsoverschrijding aangezien de verwerende partij, als orgaan van actief bestuur, een beslissing heeft getroffen waartoe zij niet bevoegd is. In het licht van wat hoger werd gesteld kon zij, in geval van een ontvankelijk beroep, immers enkel beslissen om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen dan wel te weigeren.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

3. De Raad verzoekt de partijen om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, te antwoorden op de in onderdeel VII.B. en onderdeel VII.C. geformuleerde ambtshalve middelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 maart 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS